

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Egyed Zoltán*

Cím: *Egy pesti szinész lakásügyi kálváriája*

Forrás: *Deli Hírlap*

Bp

1918. X. 4.

Osztályozás

Tárgy

333.32

Hely

Idő

"1918"

Személy

Helyszám

Egy pesti szinész lakásügyi kálváriája

Miért kell nyolc embernek három szobában és egy embernek öt szobában lakni?

(A Deli Hírlap tudósítójától.) Fehér Artur, a Vígsház tagja, a Dembinszky-utca 7. szám alatt lakik egy háromszobás lakásban. Ebben a háromszobás lakásban lakik még Fehér Arturon kívül a felesége, a két sógora: Lehner Jenő és Lehner Árpád, mindketten a m. kir. Opera tagjai, Lehner Herta, a sógornője, egy nyomorék fiutestvére és két cseléd. Összesen laknak tehát a Dembinszky utcai háromszobás lakásban nyolcan, közöttük egy nyomorék ember, akinek egymagának szüksége lenne külön szobára s ha a két cselédre, akik elvégre még sem lakhatnak együtt a családdal, szintén számítunk külön egy szobát, akkor egy szobában kell laknia öt embernek.

Ezen a lehetetlen állapoton Ghajtotti segíteni Fehér Artur akkor, amikor a nyakába vette a várost és elindult lakást keresni. Az olvasónak bizonyára helyes fogalmai vannak arról, hogy mit jelent ma Budapesten lakást s pláne nagyobb lakást keresni. Fehér Artur is hiába keresett lakást Budapesten. Végső kétségbeesésében az apróhirdetéshez folyamodott és közzétette

a budapesti lapokból már annyira ismeretes hirdetést, hogy: „Elcserelném háromszobás lakásomat öt vagy hat-szobás lakással.”

A hirdetésre Germán Jenő, a Baross-kávéház volt tulajdonosa jelentkezett, aki a háboru alatt kávéházát jó pénzben eladta és akinek garconember léteére egy saroknyi távolságra Fehér Artur lakásától ötszobás lakása volt, amely lakásban azonban, minthogy Germánnak csupán két szobára volt szüksége, három szoba be sem volt butorozva. A lakáscsere azonban nem sikerült, dacára annak, hogy Fehér feljánlotta Germánnak a saját háromszobás lakását, amelynél nagyobb lakásra Germánnak szüksége sem volt, mert hiszen az ő ötszobás lakását csupán kétszobásra akarta elcsereélni. — amint az alábbiakból kiviláglik, azért: mert saját lakását csupán 15.000 korona lelépési díjért akarta átadni.

Fehér Artur természetesen 15.000 korona lelépési díjat nem fizethetett Germán lakásáért, lakásra viszont okvetlenül szüksége volt, mert sógornőjének, Lehner Hertának, aki menyasszony volt, attól volt függővé téve házassága, hogy kap-e megfelelő lakást, ahol az egész család mégis emberi körülmények között meghúzódhatik, vagy nem. Azt a tanácsot adták

neki, hogy rekviráltassa Germán lakását. Fehér be is adta a kérvényt a Lakáshivatalhoz, amelyben kifejtette azokat az indokokat, amelyek az olvasó előtt is bizonyára eléggé nyilvánvalóak: hogy tudniillik nyolc embernek inkább van egy ötszobás lakásra szüksége, mint egy embernek, továbbá, hogy Lehner Herta házassága szempontjából is nagy érdeke volna a családnak, ha az ötszobás lakást megkaphatná.

A Lakáshivatal tárgyalást tűzött ki, amelyen Germán Jenő hamis adatokkal félrevezette a Lakáshivatalt, azt mondta ugyanis, hogy nála két lakó lakik albérlésben s ennél fogva a lakásra a maga teljes egészében neki is szüksége van. A Lakáshivatal ezen a tárgyaláson Fehér Arturt kérelmével elutasította. Ezzel le is záródik Fehér Artur lakásügyi kálváriájának első fejezete.

Ezek után Fehér elment Székely Vladimír rendőrtanácsoshoz és elpanaszolta neki, hogy Germán hamis adatokkal félrevezette a Lakáshivatalt s kérte, hogy bocsásson neki detektívet rendelkezésére, akikkel megállapíthatja, hogy Germánnál albérlők nem laknak s így az ötszobás lakás igenis odaítélhető a Fehér-család részére.

A rendőrségen felhívták a házimesternét, aki jegyzőkönyvbe diktálta, hogy Germán, aki az első rekvirálási tárgyalás után nagyon megijedt s az üres szobákat rögtön bebutoroztatta, csupán azért nem adja át Fehéréknek a lakást, mert az átadásért 15.000 korona lelépési díjat akar; 12.000 koronát ígért is valaki, de ő a 15.000 koronából nem hajlandó engedni. Germán a házimesterné vallomása szerint

előbb izben olyan kijelentéseket tett, hogy ő majd megmutatja, hogy a Lakáshivatal az ő lakását nem fogja elrekvirálni.

A rendőrség az ügy iratait erre áttette a Lakáshivatalhoz. Székely rendőrtanácsos a rendőrség megállapításait azzal közölte a Lakáshivatallal, hogy e megállapítások alapján a lakás igenis rekvirálható Fehér Artur számára.

A Lakáshivatal újra tárgyalta Fehér Artur lakásrekvirálás iránti kérvényét. Beidézte erre a tárgyalásra újból Germán Jenőt, aki csak úgy, mint az első tárgyalás alkalmával, azt vallotta, hogy albérlői vannak, akiket a lakásból nem tehet ki s ennél fogva a lakást nem adhatja át.

Itt azonban meg kell álnunk egy szóra. Van egy rendelkezés, amely kimondja, hogy a lakáscsere bebizonyított méltányos esetekben is csak akkor vihető keresztül, ha a két fél háziurai kölcsönösen beleegyezésüket adják ahhoz, hogy a lakók cserélhetnek lakást. Mikor Fehér Artur első izben tárgyalt Germánnal a lakáscsere ügyében, akkor Germán háziura kijelentette Fehérnek, hogy ő nagyon szívesen látja az új lakókat házában. A tegnapielőtti tárgyaláson Germán háziura ezt a beleegyezést egyszerűen visszavonta, minden további indokolás nélkül.